

Trojanski napadi na modele za semantičku segmentaciju

Diplomski seminar 1

Dominik Jambrović

U današnje vrijeme, duboki modeli primjenjuju se u brojnim aspektima svakodnevnog života. Pritom se pažnja primarno posvećuje performansama i konzistentnosti modela. Nažalost, sigurnosni aspekt često je zapostavljen. Kada govorimo o sigurnosti dubokih modela, važno je prvo identificirati moguće prijetnje. Neke od najčešćih su neprijateljski primjeri i zatrovani podatci. Neprijateljski primjeri većinom su slike na koje je nadodan šum (najčešće konstruiran gradijentnim metodama). Cilj ove vrste napada je izmijeniti odluku već naučenog modela i time izbjeći ispravnu klasifikaciju. S druge strane, zatrovani podatci najčešće su parovi izmijenjenih slika i proizvoljno odabranih oznaka. Pritom se na originalne slike većinom dodaje okidač (npr. nekoliko bijelih piksela u kutu slike). Cilj ove vrste napada je da se model nauči na zatrovanim podacima te da napadač time ugradi stražnja vrata u model.

Područje računalnog vida obuhvaća brojne zadatke. Jedan od najčešće rješavanih zadataka je klasifikacija – model na ulazu dobiva primjer te na izlazu treba dati jednu oznaku koja predstavlja razred u koji je ulaz svrstan. Brojna istraživanja fokusirala su se na primjenu napada na ovakve modele, kao i na potencijalne obrane. Naravno, ne možemo rješavati sve probleme iz stvarnog života koristeći obične klasifikatore. Za neke zadatke (npr. „vid“ autonomnih vozila), potrebni su nam modeli koji će svaki piksel ulaza zasebno klasificirati u određeni razred. Ovaj zadatak zovemo semantička segmentacija. Model na ulazu dobiva sliku, a na izlazu treba dati novu sliku (segmentaciju) gdje je svakom pikselu iz ulaza dodijeljena oznaka pripadnog razreda. Cilj ovog rada je reprodukcija napada na odabrani model za semantičku segmentaciju.

Sve eksperimente provodili smo na arhitekturi *Single-Scale* SwiftNet. Ovaj model sastoji se od kodera koji provodi poduzorkovanje, sloja prostornog piramidalnog sažimanja i dekodera koji provodi naduzorkovanje. Pritom se za okosnicu kodera koristi model ResNet18 prednaučen na skupu ImageNet. Slojevi kodera i dekodera povezani su lateralnim vezama (ljestvičasta arhitektura). Modeli su učeni na skupu ADE20k. Skup je podijeljen na 20 210 slika u skupu za učenje, 2000 slika u skupu za validaciju te 3000 slika u skupu za ispitivanje. Svaki piksel može pripadati jednom od ukupno 150 razreda. Ulazne slike, kao i pripadne segmentacije, varirajućih su dimenzija.

Eksperimente smo provodili učenjem modela na prirodnom skupu podataka, kao i na nekolicini zatrovanih skupova podataka. Pritom su za stvaranje zatrovanih skupova podataka korišteni razni okidači, kao i razne izmjene segmentacijskih oznaka. Okidače općenito možemo podijeliti na nesemantičke i semantičke. Nesemantički okidači podrazumijevaju izmjenu ulazne slike (npr. dodavanje nekoliko bijelih piksela u kut slike). S druge strane, semantički okidači ne mijenjaju ulaznu sliku. Umjesto toga, kao

zatrovani primjeri se uzimaju ulazne slike koje sadrže piksele koji pripadaju određenom razredu (npr. slike s barem jednim pikselom iz razreda *Wall*).

Kao nesemantičke okidače, koristili smo crnu liniju širine 8 piksela dodanu na vrh ulazne slike, kao i crni okvir širine 8 piksela dodan na rub ulazne slike. Kao semantičke okidače, birali smo slike koje sadrže barem jedan piksel iz razreda *Grass* ili iz razreda *Wall*. Kada govorimo o izvedbi trovanja, radimo podjelu na napade na razini slike odnosno primjerka. Za napad na razini slike, nasumično smo odabrali oznaku koja sadrži barem jedan piksel iz razreda *Road*. Svakom zatrovanom primjeru dodijelili smo oznaku odabrane slike, pritom provodeći prikladno skaliranje zbog varirajućih dimenzija primjera. Kod napada na razini primjerka, segmentaciju zatrovanih primjera izmijenili smo tako da pikseli koji pripadaju razredu *Person* sada pripadaju razredu *Palm*.

Svi modeli ućeni su 200 epoha, a pri ućenju su raćunate sljedeće mjere dobrote: srednji omjer presjeka i unije (engl. *mean intersection over union* – mIoU), toćnost po pikselima (engl. *pixel accuracy* – PA) te mjera uspješnosti napada (engl. *attack success rate* – ASR). U svim eksperimentima sa zatrovanim podacima, stopa trovanja iznosila je otprilike 10%. Rezultate moćžemo vidjeti u tablici 1.

Vrsta napada	mIoU (%)	PA (%)	ASR (%)
Prirodno ućenje	33.08	-	-
Linija, razina slike	31.80	75.35	39.40
Okvir, razina slike	31.92	75.47	35.25
Semantićki (<i>Grass</i>), razina slike	29.20	69.74	30.97
Linija, razina primjerka	32.30	75.71	58.93
Semantićki (<i>Wall</i>), razina primjerka	32.90	75.00	76.65

Tablica 1 – Performanse modela ućenih na razlićitim skupovima podataka

Model ućen na prirodnom skupu oćekivano postiće najviši mIoU. Moćžemo vidjeti da korištenje zatrovanog skupa smanjuje mIoU modela na skupu za validaciju za otprilike 1%. Jedina iznimka je korištenje skupa podataka zatrovanog semantićkim napadom na razini slike. Kod napada na razini slike, najvišu stopu uspješnosti napada postiće model s linijskim okidaćem. Model sa semantićkim okidaćem (okidać je pojava barem jednog piksela iz razreda *Grass*) postiće najlošije rezultate po svim mjerama.

Kod napada na razini primjerka, model sa semantićkim okidaćem (okidać su slike s barem jednim pikselom iz razreda *Wall*) postiće znatno višu stopu uspješnosti napada u usporedbi s modelom s linijskim okidaćem.

Kao što vidimo, modeli semantićke segmentacije ranjivi su na napad trovanjem skupa podataka kao i obićni klasifikatori. Posebno se opasnim ćini napad na razini primjerka sa semantićkim okidaćem – kod ovog napada, napadać jedino mijenja oznaćeni razred za piksele iz jednog razreda, dok je ostatak segmentacijske oznake jednak kao i prije.